

ЄС.

На сьогодні в Україні необхідно вдосконалювати регулювання процесів в авіаційній галузі. Недостатньо ефективного використання керівництва і інструктивного матеріалу ІКАО з повітряного транспорту, у тому числі з економіки аеропортів і аеронавігаційного обслуговування, з боку як регулюючих органів, так і постачальників послуг, має тенденцію призводити до негативних наслідків для галузі.

Отже, зараз є необхідність імплементації стандартів ІКАО в області регулювання діяльності аеропорту в національні авіаційні законодавства, оскільки останнє має бути не нижче вимог, передбачених міжнародними стандартами. Проблема правових стандартів ІКАО і, отже, того, чому повинні відповідати законодавство і правозастосовна практика держав - членів ІКАО, включаючи Україну, заслуговує поглибленого дослідження. Поліпшення системи державного регулювання в області цивільної авіації і зміцнення співпраці з іншими спеціалізованими міжнародними і регіональними організаціями і далі прокладатимуть шлях до обміну досвідом, кращому використанню міжнародних ресурсів і їх адаптації до конкретних вимог.

Література

1. Конвенція про міжнародну цивільну авіацію 1944 р.: Міжнародний документ від 07.12.1944 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_038
2. ICAO Universal Safety Oversight Audit Programme (Confidential – Declassified). Final Audit Report of the Federal Aviation Administration of the United States. – Montreal: ICAO, 1999. – 31 p.
3. United States of America, Federal Aviation Administration «International Aviation Safety Assessments (IASA) Program» [Electronic recourse]. – Access mode: http://www.faa.gov/safety/programs_initiatives/oversight/iasa

УДК 351.814.2(043.2)

Савельєва М. С., студентка,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Єршов Є. К., старший викладач

СТРУКТУРА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ПОЛЬОТІВ ЦИВІЛЬНИХ СУДЕН

Цивільна авіація є складовою частиною єдиної транспортної системи України. Роль цивільної авіації в загальному транспортному комплексі визначається її можливістю забезпечити набагато більшу порівняно з іншими видами транспорту швидкість перевезень пасажирів, вантажів та пошти, що особливо виявляється під час виконання перевезень на великі

відстані. Забезпечення надійного транспортного зв'язку між населеними пунктами, аеропортами, вантажними терміналами тощо вимагає чіткої координації роботи цивільної авіації з іншими видами транспорту. Враховуючи розвинуту мережу аеропортів та аеродромів і водночас відсутність швидкісних трас наземних видів транспорту, цивільна авіація в межах України може бути достатньо конкурентоспроможною на ринку пасажирських перевезень.

Україна як член Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО) і держава реєстрації цивільних повітряних суден, держава розробника та виробника авіаційної техніки, держава експлуатанта взяла на себе зобов'язання забезпечувати безпеку цивільної авіації. Забезпечення безпеки цивільної авіації - комплексний процес, який передбачає забезпечення безпеки польотів, захист цивільної авіації від актів незаконного втручання (авіаційну безпеку) та захист навколишнього середовища від шкідливого впливу з боку авіації (екологічну безпеку).

Діяльність ІКАО регламентується Чиказькою конвенцією 1944 року, дев'ята редакція якої виступає і її статутом. Реалізація поставлених цілей відбувається через низку напрямів, до яких належать такі: забезпечення безпечного й упорядкованого розвитку міжнародної цивільної авіації у всьому світі; заохочення мистецтва конструювання та експлуатації повітряних суден у мирних цілях; розвиток повітряних рас, аеропортів та аеронавігаційних засобів для міжнародної цивільної авіації; задоволення потреб народів світу в безпечному, регулярному, ефективному та економічному повітряному транспорті; усунення конкуренції, забезпечення безпеки польотів та уникнення дискримінації стосовно договірних держав тощо [1].

Підвищення рівня безпеки польотів досягається шляхом впровадження всіма суб'єктами авіаційної діяльності системи управління безпекою польотів та поетапної модернізації інфраструктури авіаційної галузі, пріоритетним при цьому є ефективна державна політика щодо забезпечення високого рівня безпеки польотів. Одним з проєктів, який допоміг Україні наблизитися до Спільного Авіаційного Простору (САП), в якому діють єдині стандарти безпеки для ЄС і третіх країн є проєкт TRASECA з цивільної авіації, безпеки і навколишнього середовища [2].

Іншою значною неурядовою організацією, що здійснює регулювання діяльності цивільної авіації, є Міжнародна асоціація повітряного транспорту – ІАТА (англ. International Air Transport Association). Її виникнення обумовлювалося швидкими темпами зростання технічного прогресу та ролі міжнародного повітряного транспорту з перших днів 1945 року до першої нафтової кризи 1973 року [3, с. 83-84].

Украерорух є основою національної аеронавігаційної системи та Об'єднаної цивільно-військової системи організації повітряного руху України (ОЦВС).

Основна місія підприємства полягає у забезпеченні якісного та

безпечного аеронавігаційного обслуговування у повітряному просторі України та у повітряному просторі над відкритим морем, де відповідальність за обслуговування повітряного руху міжнародними договорами покладена на Україну, з урахуванням наявних та очікуваних потреб користувачів повітряного простору та умов діяльності на ринку послуг авіаційного транспорту в Україні та в Європейському регіоні.

До складу Украероруху входять Український центр планування використання повітряного простору України та регулювання повітряного руху (Украероцентр), Служба аеронавігаційної інформації України (САІ), Авіакомпанія «Украерорух», Навчально-сертифікаційний центр Украероруху, Центр авіаційної підготовки та сертифікації та шість регіональних структурних підрозділів [4].

Таким чином, урядові та неурядові організації в межах своєї компетенції реалізують взаємодію з ІСАО, проводячи в регіони її політику та стандарти, що стосуються діяльності цивільної авіації. Також зазначені організації здійснюють допомогу в тих питаннях, які виникають у ході діяльності цивільної авіації через особливості того чи іншого регіону.

Література

1. Конвенція про міжнародну цивільну авіацію від 07.12.1944 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_038/page

2. Висоцька Т. Є. Напрями вдосконалення державної політики забезпечення безпеки польотів повітряних суден цивільної авіації / Т. Є. Висоцька [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=510>

3. Новікова М. М. Структура та компетенція міжнародних організацій із регулювання діяльності міжнародної цивільної авіації / М. М. Новікова // Альманах міжнародного права. – 2014. – Вип. 6. – С. 80-89.

4. Украерорух – Офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uksatse.ua/index.php?>

УДК 341.226(043.2)

Хомченко О. В., студентка,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Єршов Є. К., старший викладач

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ПОВІТРЯНОГО ПРАВА

Глобальний розвиток міжнародних відносин у всіх галузях життя, в тому числі і зовнішньоекономічних, в останні роки сприяв появі цілого ряду нових тенденцій, у тому числі в галузі міжнародного публічного